

Novice.

Iz Tersta. Tukajšni prečastiti škofijski konzistorij je pod št. 117 vsem šolskim prednikom in učiteljem zaukazal, da naj se v terzaški okolici v slovenskih šolah nemščina ne uči. Ako pa kateri starši želé, da bi se njih otroci tudi nemščine učili, je učiteljem dovoljeno, da učé take otroke v posebnih šolah. — Ta modra naprava je sploh veselo sprejeta.

Iz logaške planine. Presvitli cesar so prečastitega gospoda Andreja Pečar-ja, verhniškega dekana, izvolili za častnega korarja ljubljanskega stoljnega kapiteljna, potem ko so jih pred nekaj leti poslali z zlatim križem svojega Franc-Jozefovega reda za zasluge. Ne spodobi se, da bi tukaj popisovali njih premnoge zasluge za cerkev, šolo, državo in dom; samo to naj mi bo pripuščeno, da izrečem priserčno vošilo: Bog nam jih obvari še mnogo, mnogo let!

Iz izanskega grada. Ljubi „Tovars!“! Preden letos še zadnji-krat k meni prideš, naj Te serčno zahvalim za vse lepe ino drage poduke, ki si jih nam letos donášal! Zvest in vesel si potoval celo leto po dvakrat na mesec v bližnje in daljne kraje, ter vsem svojim bravcom in prijatlom donášal drage bisere, ktere si pridno nabiral v svojo torbico. Leto bo kmali zgínilo v neskončno morje prečudne večnosti. Ali poduki Tvoji nam bodo ostali kot dragi in nezgublivi zaklad, iz kterega bomo kakor zdaj, tudi pozneje še zmiraj zajemali veliko dobrega in lepega. Obljubuješ nam tudi za prihodnje leto ravno toliko, in še več. Bog Ti tedaj poverni, kar mi nikdar ne bomo mogli, in Te ohrani učiteljskemu stanu tako zvestega in marljivega, kakor si do zdaj bil. Bog Ti pridobi še veliko novih bratev in prijatlov, ki Te do zdaj znabiti še poznali niso. To je moje serčno vošilo za prihodnje novo leto. — Vem, da jih je veliko, ki Te zasmehujejo ino neusmiljeno obrekujejo; ali ne oziraj se po tacih, ter zdihni le: „Bog jim daj pravi um in zdravo pamet!“ — Končaje Ti, predragi, z vsemi, ki so mojih misel, živo zakličem: Slava! — in Slava vsem, ki Te zvesto podpirajo! —

A. Dr. Slavofjub.

Iz Ljubljane. 1. t. m. je po dolgem bolehanji umerl gosp. Janez Zorin, prvi učenik v tukajšni mestni glavni šoli, in 3. t. m. smo ga pokopali kakor se spodobi učeniku. H pogrebu ste ga spre-mile, slavna c. k. realka in Šentjakopska glavna šola s svojimi učniki. Verli pevei tukajšne višje gimnazije so rajnikega in sploh učiteljski stan s tim počastili, da so pri pogrebu zapeli tri mile slovenske pes-mice: pri odhodu, v cerkvi in na grobu.

Rajni je služil od 23. okt. 1848. l. do okt. 1855. l. v tukajšni c. k. normalki, je učil slovenščino 3 leta v spodnjih realnih razredih in v preparandii in vse druge nauke, nekaj kot namestni, nekaj kot pomočni učenik. Zato „Novice“ pravijo: Zakaj svojemu nekdanjemu učeniku tudi normalna šola ni poslednje časti skazala, ne vé — nihče, čudi pa se — vsak“. — Od okt. 1855. l. je rajni služil težavno službo v novi Šentjakopski šoli, in se je neprestano trudil za njeno povzdigo, dokler ni popolnoma opešal. „Tovars!“ mu s temi versticami postavi mali spominek, ter ga zaznamova kot svojega verlega podpornika. Bog daj njegovi duši večni pokoj!

Iz Ljubljane. Novi gosp. M. Vilhar-jev politiški časnik: „Naprej“ bo jel izhajati v novem letu, bo izhajal dvakrat na teden na srednji poli, in bo veljal 6 gold. na leto. „Govoril bo“ kakor naznanja, „o vsem, kar se bude važnega po vsem svetu godilo; skušal bude med svojim narodom širiti potrebno znanje vsake verste; jemal bude lepoznavske sastavke, nauke o vedah in umetnostih, donášal bude naznanila in oglašila i. t. d., denarne kurze in cene domačih pridelkov; tudi hoče oznanjevati važnejše stvari iz tergovinstva; pri vsem svojem delu pak ima namén vedno in posebno ozirati se na svojo slovensko domovino in njene potrebe“. — „Tovarš“ mu voši le obilno naročnikov; vse drugo se bo samo vravnalo. — Presviti cesar so 20. nov. t. l. gosp. dr. Henrika Mitteis-a za vodja tukajšne gimnazije poterdili. — Več ljubljanskih duhovnov vabi v „Danici“ preč. gosp. duhovne in sploh slovenske pisatelje, da bi za 1000 letno obletnico sv. Cirila in Metoda za slovestven spominék, ki ga mislijo izdati, spisovali in pošiljali različne primerne spise, bodi si v prosti besedi ali v pesmih, različnega obsega, verstvenega, nravnega, zgodovinskega, jezikoslovnega i. t. d. sploh reči, ki služijo v pojasnjenje in porazumljenje, ki zadevajo verstvo in slovenstvo, življenje in djanje v tem zaslužnih mož. reči, ki merijo na to, da bi bili Slovani v resnici in ljubezni prejen hlev in en pastir. — Spise prejema sl. vredništvo „Zgodnje Danice“ do 9. marca prih. l. Ako se pobožni slov. pisatelji združijo, bo to delce zares krasna in vsem Slovenom koristna spomenica.

Vabilo

na naročo „Učiteljskega Tovarša“ za prihodaje
leto 1863.

Preden se „Tovarš“ za letos poslovi pri svojih častitih bravcih, še enkrat prosi vse svoje mile brate, prijatelje in domoljubne Slovence, da bi ga tudi prihodnje leto obilno in blagovoljno sprejemali v svoje hiše in ga lepo podpirali. „Tovarš“ bo hvaležnost svojo naj bolj s tem kazal, da si bo vedno bolj prizadeval vse to izverševati, kar zahteva od njega šola in učiteljstvo. Izhajal bo tako in tolikrat, in veljal bo tudi ravno toliko, kakor do zdaj, namreč za celo leto 2 gold. 50 kr., za pol leta 1 gold. 30 kr. Prosimo, da bi se naročniki kmali oglašili, da se bo pošiljanje vredilo. **Z Bogom!**

Vredništvo in založništvo.

Današnjemu listu je pridjan zavitek in kazalo.

Odgovorni vrednik:
Andrej Praprotnik.

Natiskar in založnik:
Jož. Rudolf Milic.